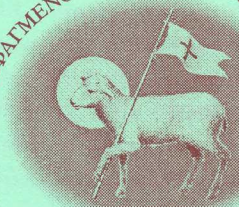

ΤΟ ΕΣΦΑΓΜΕΝΟΝ ΑΡΝΙΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ

καί ὁ Διάλογος τοῦ Κυρίου μέ τήν ψυχή

Ο ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ: Ἄγγελε Ἄρχων, Μιχαήλ, φέρε τό ὄνομα τό γραμμένο πού ἔχω μέσα στό Βιβλίό τῆς Ζωῆς καλά σημαδεμένο. Κατέβα κάτω γρήγορα καί πᾶρε τήν ψυχή του καί μήν κοιτᾶς ἄν κλάψουνε στό σπίτι οἱ δικοί του. Σάν ἀστραπή ὑπακούει ὁ Ἄγγελος στήν κλίνη κατεβαίνει καί τήν γραμμένη τήν ψυχή στά γρήγορα τήν φέρνει.

Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ: Κύριε ἐγένετο καθώς ἐπρόσταξες, βρίσκεται εἰς τόν προθάλαμον καί περιμένει, τήν Δικαία Κρίση ἀναμένει.

Ο ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ: Ὅδηγησε τήν ψυχή ἐδῶ κοντά νά δώση ἀπολογία νά δοῦμε ἄν τά ἔργα της εἶχαν πνευματική ἀξία. Ἦρθε ἡ ψυχή τρεμάμενη καί μισοπληγωμένη, βλέπουσα τόν Χριστόν μέ Λάμπιν Ἀναστημένη.

Η ΨΥΧΗ: Κύριε, ἡμαρτον ζητῶ, βλέπω τά κρίματά μου τώρα μετανοῶ γιά τ' ἁμαρτήματά μου. Δέν πίστευα ὅτι ἦταν ἀληθινοί οἱ Λόγοι Σου, πού ἔλεγαν οἱ ἱερεῖς καί ὅλοι οἱ Θεολόγοι Σου. Δέν ἤξερα πώς ἄλλη ζωή Κύριε ὑπάρχει, γι' αὐτό καί ξεγελάστηκα κι' ἔκανα τόσα λάθη. Δέν τό συλλογιζόμουνα, καί ἐπιπόλαια σκεπτόμουν τό πώς ἐγώ θά ἔβλεπα τόν Πλάστη καί Θεό μου. Κι' ἐκεῖνα πού μᾶς δίδασκαν νόμιζα ὅτι ἦταν φανταστικά δημιουργήματά τους καί πώς τά λέγανε γιά τό ἐπάγγελμά τους. Ἐβλεπα πού πηγαίνανε πολλοί στήν Ἐκκλησία καί νόμιζα πώς εἶχανε ὅλοι τους κάποια αἰτία. Πηγαίνανε καί στόν παπᾶ νά ἐξομολογηθοῦνε κι' ἔλεγα, κάτι μεγάλο θᾶχουνε νά ἐξαγορευθοῦνε. Ἄλλοι πάλι ἔκαναν στήν Ἐκκλησία ἀγρυπνία καί ἄλλοι ἔδιναν σέ πτωχοῦς, Ἐκκλησιές καί σέ γηροκομεῖα εἶχα κι' ἐγώ νά δώσω, δέν ἤξερα πώς ἦταν εὐλογία, μά τώρα θά πληρώσω. Καί προσευχή δέν ἔκαμα,μποροῦσα ὅμως νά κάνω, δέν τό συλλογιζόμουνα πώς κάποτε θά πεθάνω. Νόμιζα πώς εἶχα πολύν καιρό ἀκόμα γιά νά ζήσω, γιά νά ἐξομολογηθῶ, μά καί νά

Κοινωνήσω. Κύριε μετάνιωσα για τήν ζωή πού ζούσα κι' ἄν στή γῆ ἐγύριζα τούς ἄλλους θά καθοδηγοῦσα. Ἐάν στόν κόσμο ἐγύριζα θά φώναζα μέ πόνο νά ἔλθουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στόν ἰδικόν Σου δρόμο. Κύριε ὡς Φιλάνθρωπος ὅπου πονᾷς τόν κόσμο, δός μου μιᾶ ἄκρη, μιᾶ γωνιά, εἰς τόν Παράδεισόν Σου. Μαύροι πολλοί ἤρθανε κοντά μου συνοδεῖα καθώς ὁ Ἄγγελος μέ ὁδηγοῦσε ἐδῶ στήν Βασιλεία. Κύριε Εὐσπλαχνε καί Λυτρωτά, λυπήσου με καί μένα γιατί δέν ἔχω ἔργα ἀγαθά νά 'ρθουν κοντά σέ μένα. Δέν θέλω στόν προθάλαμο νά πάω νά καθήσω εἶναι θηρία ἄγρια καί πῶς θά τ' ἀντικρῶσω; Κύριε Σέ παρακαλῶ λυπήσου με, Σέ ὀλολύζω καί πῶς θά μῶ στά σκοτεινά γιά πάντα, χωρίς νά Σ' ἀντικρῶσω;

Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ: Τώρα δέν εἶναι πιά καιρός, τό ἥμαρτόν σου σβήνει καί ἡ παρέα ποῦκανες ἐκεῖνη θά σοῦ μείνη. Δέν μέ εἶδες, δέν διάβασες τά Εὐαγγέλια μου πού γράψανε οἱ Ἀπόστολοι πού ζήσανε κοντά μου; Γιατί δέν εἶπες ἥμαρτον στόν κόσμο ὅταν ζοῦσες ἀλλά τούς πιστούς ἐχλεύαζες καί τούς περιγελοῦσες; Ποῦ εἶναι οἱ ἀρετές πού ἔφερες νά σ' ἀναγνωρίσω, τό μέρος πού θά κάθεται τώρα νά στό δωρίσω; Τώρα εἶναι ἀδύνατον, τόπον Παραδείσου ν' ἀποκτήσης γιατί δέν ἔχεις ἀρετές τό μέρος νά ὀρίσης. Λόγους καλούς δέν ἔλεγε τό ἰδικόν σου στόμα, ἐκεῖνοι οἱ λόγοι θάφτιαχναν τό αἰώνιό σου στρῶμα. Ποῦ οἱ ἐλεημοσύνες σου; Ποῦ οἱ εὐχαριστίες; Ποῦ οἱ δοξολογίες σου; Καί ποῦ οἱ Λειτουργίες; Ἔργο καλό δέν ὑπάρχει, κανένα στή ζωή σου καί πῶς ζητᾷς νά ἐλεηθῆς ἀπό τόν Λυτρωτή σου; Τά ψεύτικα παράσημα καί τά πολλά βραβεῖα στήν πρόσκαιρη ζωή, σοῦ χάριζαν εὐτυχία; Ἐνόμιζες τά πλούτη σου κοντά σου πῶς θά 'ρθοῦνε, ὅμως δέν ἔχουν τό δικαίωμα νά σ' ἀκολουθοῦνε. Λεφτά δέν παίρνει ὁ Δίκαιος Κριτής, Πανάγαθα Δικάζει, σύμφωνα μέ τά ἔργα σου τήν ἀπόφαση πάντα βγάζει. Ποῦ οἱ νηστεῖες σου καί ποῦ οἱ ἀγρυπνίες; Ἦρθες σάν ὀρφανό πουλί μέ δίχως συνοδεῖες. Δέν τῶξερες ὅτι δέν σβήνονε ἐδῶ οἱ ἁμαρτίες; Ἐπρεπε σάν ἡσούνα στήν γῆ νά εἶχες ἐτοιμασίες. Ἐάν ἐξομολογοῦσουν στούς ἱερεῖς ὅλα θά εἶχαν σβήσει. Ἐπειδή δέν τόκανες καί ἁμαρτίες στήν ψυχή σου φέρνεις, αὐτές θά σέ καταδικάσουνε στά σκοτεινά νά μένης. Δέν τόθελα καμιά ψυχή νά μείνη στό σκοτάδι, τίς ἤθελα ὅλες φωτεινές καί μοναχό τόν Ἄδη. Μά ἐσύ μονάχη διάλεξες τῶν ἐγωϊστῶν τόν δρόμον. Ὡ ταλαίπωρη ψυχή, δέν σέ συγκίνησε ἡ Σταυρική μου Θυσία; Γι' αὐτό πορεύου τώρα, νά περνᾷς μέ συνεχῆ ἀνησυχία.

ΜΕΤΑΝΟΙΑ † ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ † ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ

† ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ † ΥΠΑΚΟΗ: ΑΥΤΑ ΣΩΖΟΥΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗ.